

คู่มือจริยธรรมสื่อสารมวลชน

ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

ETHICAL GUIDELINE FOR BROADCASTING

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง
กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.)

คู่มือจริยธรรมสื่อสารมวลชนในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
(Ethical Guideline for Broadcasting)

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
หมวด ๑ บทนำ	๑
หมวด ๒ คำนิยาม	๒
หมวด ๓ หลักจริยธรรมทั่วไปของสื่อสารมวลชน	๔
๓.๑ หลักการจริยธรรมขององค์กรในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์	๔
๓.๒ หลักการจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์	๕
หมวด ๔ หลักจริยธรรมขั้นพื้นฐานและแนวปฏิบัติของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชน	๖
(๑) ความถูกต้อง เที่ยงตรง ครบถ้วน สมดุล และเป็นธรรม	๖
(๒) การเคารพสิทธิมนุษยชน สิทธิส่วนบุคคล สิทธิในครอบครัว และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์	๙
(๓) ความเป็นอิสระทางวิชาชีพ คุณธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม	๑๓
(๔) การคุ้มครองผู้ชมผู้ฟังจากเนื้อหาที่อ่อนไหวและเป็นอันตราย	๑๔
(๕) เคารพลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญา	๑๖
(๖) การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณี	๑๗
(๗) การเข้าถึงและการมีส่วนร่วมของสาธารณชน	๑๗
(๘) การส่งเสริมการผลิตเนื้อหาที่มีคุณภาพและความหลากหลาย	๑๘
ภาคผนวก	๑๙
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๒๐

หมวด ๑ บทนำ

สื่อสารมวลชนมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางของสังคมและส่งผลกระทบต่อความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมของประชาชน การรักษามาตรฐานจริยธรรมแห่งวิชาชีพสื่อสารมวลชนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในสื่อวิทยุกระจายเสียง สื่อโทรทัศน์ และสื่อดิจิทัล สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) ได้จัดทำคู่มือจริยธรรมและการกำกับดูแลตนเอง ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (Ethical Guideline and Self-regulation for Broadcasting) ในปี ๒๕๕๗ เพื่อเป็นคู่มือมาตรฐานทางจริยธรรมที่ประกอบด้วยหลักการและแนวทางปฏิบัติงานสำหรับองค์กรสื่อ และผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวข้องกับการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ แต่ด้วยปัจจุบัน ภูมิทัศน์สื่อเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สำนักงาน กสทช. เล็งเห็นความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการสื่อ หลากหลายแพลตฟอร์ม จึงได้ต่อยอดและปรับปรุง “คู่มือจริยธรรมสื่อสารมวลชนในกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ (Ethical Guideline for Broadcasting)” ฉบับใหม่ขึ้น เพื่อให้ก้าวทันและสอดคล้องกับ ภูมิทัศน์สื่อ ยกเลิกคู่มือฉบับเดิมและยึดถือ “คู่มือจริยธรรมสื่อสารมวลชนในกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์” (คู่มือจริยธรรมสื่อสารมวลชนฯ) ฉบับนี้ แทน

คู่มือจริยธรรมสื่อสารมวลชนฯ จัดทำตามกรอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งบัญญัติในมาตรา ๓๔ ว่าด้วยเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน และมาตรา ๓๕ กำหนดให้สื่อมวลชนต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในจริยธรรมแห่งวิชาชีพ เพื่อให้การใช้เสรีภาพดังกล่าวเป็นไปอย่าง สร้างสรรค์และไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น นอกจากนี้ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการ ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามมาตรา ๒๗ (๑๘) กำหนดให้สำนักงาน กสทช. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการ และผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวข้องกับการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เป็นองค์กรในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อทำหน้าที่จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ และการควบคุมการประกอบ อาชีพหรือวิชาชีพกันเองภายใต้มาตรฐานทางจริยธรรม ประกอบกับพระราชบัญญัติการประกอบกิจการ กระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ ระบุถึงหลักเกณฑ์การกำกับดูแล เนื้อหาและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนอย่างมีความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นอีกหลักสำคัญ ในการวางรากฐานการพัฒนาคู่มือจริยธรรมสื่อสารมวลชนฯ

สำนักงาน กสทช. ร่วมกับคณะทำงานพิจารณาแนวทางเสนอแนะด้านเนื้อหา (Recommended Guidelines) ภายใต้มาตรฐานจริยธรรมวิชาชีพสื่อ ประกอบด้วย ผู้แทนจากสภาการสื่อมวลชนแห่งชาติ สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย สมาคมสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง (ประเทศไทย) และนักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ ร่วมให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงคู่มือจริยธรรมสื่อสารมวลชนฯ พร้อมทั้งพิจารณาการนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานที่ยึดหลักการจริยธรรมแห่งวิชาชีพสื่อสารมวลชน

สำนักส่งเสริมการแข่งขันและกำกับดูแลกันเอง
ตุลาคม ๒๕๖๘

หมวด ๒

คำนิยาม

กิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ หมายถึง กิจการที่ให้บริการส่งข้อมูลข่าวสารหรือรายการต่าง ๆ ไปยังผู้ชมหรือผู้ฟังผ่านเครื่องรับโทรทัศน์หรือวิทยุทั้งแบบใช้คลื่นความถี่ เช่น โทรทัศน์ภาคพื้นดินระบบดิจิทัล (Digital Terrestrial TV) วิทยุคลื่น FM/AM และแบบไม่ใช้คลื่นความถี่ เช่น โทรทัศน์ผ่านสายเคเบิล (Cable TV) โทรทัศน์ผ่านดาวเทียม (Satellite TV) และโทรทัศน์ผ่านอินเทอร์เน็ต (IPTV) ซึ่งต้องมีใบอนุญาตจาก กสทช. ตามที่กำหนดไว้

ทั้งนี้ หมายรวมถึง การให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ในวิธีการอื่น ๆ ที่ กสทช. กำหนดเพิ่มเติม

จริยธรรมแห่งวิชาชีพสื่อมวลชน หมายถึง หลักความประพฤติที่พึงงามของผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งยึดหลักความถูกต้อง เที่ยงตรง ครบถ้วน สมดุล และเป็นธรรม เคารพสิทธิมนุษยชน สิทธิส่วนบุคคล สิทธิในครอบครัว และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความเป็นอิสระทางวิชาชีพ คุณธรรม และความรับผิดชอบ ต่อสังคม การคุ้มครองผู้ชมผู้ฟังจากเนื้อหาที่อ่อนไหวและเป็นอันตราย การเคารพสิทธิและทรัพย์สินทางปัญญา ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณี ส่งเสริมการเข้าถึงและการมีส่วนร่วมของ สาธารณชน และส่งเสริมการผลิตเนื้อหาที่มีคุณภาพและความหลากหลาย

องค์กรในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ หมายถึง องค์กรที่ประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ รวมถึงกิจการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ในวิธีการอื่น ๆ ที่ กสทช. กำหนดเพิ่มเติม ซึ่งให้บริการ รวบรวม คัดกรอง ตรวจสอบความถูกต้อง และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่อสาธารณะ โดยมีผู้รับผิดชอบทางกฎหมาย และสามารถกำกับดูแลดำเนินการให้เป็นไปตามหลักจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน หมายถึง คณะบุคคลที่มีการรวมกลุ่มผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน เป็นองค์กรวิชาชีพด้านสื่อมวลชน ในลักษณะสภาวิชาชีพ หรือสมาคมวิชาชีพ ฯลฯ โดยมีกลไกหรือกิจกรรม เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลสมาชิกให้ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการกระจายเสียง หรือกิจการโทรทัศน์ รวมถึงกิจการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ในวิธีการอื่น ๆ ที่ กสทช. กำหนดเพิ่มเติม ที่ต้องใช้ ความรู้ ความชำนาญเฉพาะด้านเกี่ยวเนื่องกับการเตรียมการผลิตรายการ การผลิตรายการ การออกอากาศ และการเผยแพร่รายการ

ทั้งนี้ หมายรวมถึง กลุ่มบุคคล องค์กรที่ประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ตลอดจน องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน ซึ่งต้องมีความรับผิดชอบทางกฎหมายและการกำกับดูแลการดำเนินการให้เป็นไป ตามหลักจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

การกำกับดูแลตนเอง หมายถึง การกำกับ ควบคุม ดูแล และส่งเสริมให้สื่อมวลชนปฏิบัติหน้าที่ ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอย่างมีเสรีภาพและรับผิดชอบต่อสังคม โดยความสมัครใจและมีพันธกิจรับผิดชอบต่อ ร่วมกันในหมู่ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนเอง มีกลไกในการตรวจสอบและดูแลกันเองระหว่างสมาชิก ให้เป็นไปตามหลักจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

กลุ่มเปราะบาง ในคู่มือจริยธรรมสื่อสารมวลชนฯ ฉบับนี้ หมายถึง กลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบทางสังคม และจิตใจจากการนำเสนอข้อมูลข่าวสารได้ง่ายกว่าคนทั่วไป อาจขาดความรู้ความสามารถในการรับมือกับปัญหาและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่เผชิญอยู่อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ กลุ่มเปราะบางทางสังคมและจิตใจ อาทิ เด็ก เยาวชน ผู้หญิง ผู้สูงอายุ คนพิการ คนด้อยโอกาส กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ และผู้ที่มีภาวะเปราะบางทางจิตใจ หรือมีปัจจัยเสี่ยงด้านต่าง ๆ

อัตลักษณ์ หมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลที่ทำให้เป็นที่รู้จักหรือจำได้ ทั้งข้อมูลทางกายภาพ ข้อมูลส่วนบุคคล สถานภาพทางสังคม ข้อมูลในสื่อดิจิทัล รวมถึงลักษณะเฉพาะอื่นใดเกี่ยวกับตัวบุคคล ซึ่งรวมกันแล้วสามารถสื่อระบุตัวบุคคลได้ อาทิ หน้าตา รูปร่าง แผลเป็น รอยสัก น้ำเสียง ชื่อ-นามสกุล ชื่อเล่น ฉายา ที่อยู่และสภาพที่อยู่อาศัย สถานศึกษา ข้อมูลการรักษาพยาบาล ข้อมูลบุคคลในครอบครัว บุคคลใกล้ชิด ชื่อบัญชีสื่อสังคมออนไลน์

หมวด ๓

หลักจริยธรรมทั่วไปของสื่อสารมวลชน

๓.๑ หลักการจริยธรรมขององค์กรในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

(๑) หลักผลประโยชน์สาธารณะ องค์กรต้องให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของสาธารณะเป็นสำคัญ โดยนำเสนอข่าวสารหรือประเด็นที่อยู่ในความสนใจของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสังคม เช่น การทุจริต อาชญากรรม หรือการใช้อำนาจโดยมิชอบ ต้องหลีกเลี่ยงการให้ผลประโยชน์ขององค์กรขัดแย้งกับผลประโยชน์สาธารณะ และแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม

(๒) หลักความเป็นอิสระ องค์กรต้องบริหารจัดการและนำเสนอเนื้อหาด้วยความเป็นอิสระ โดยไม่ยอมให้อิทธิพลจากกลุ่มการเมือง กลุ่มกดดันทางการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ หรืออำนาจทุนใด ๆ มาครอบงำ เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลที่แท้จริง

(๓) หลักสิทธิมนุษยชน ความเป็นส่วนตัว และความหลากหลาย องค์กรพึงเคารพสิทธิมนุษยชน ความเป็นส่วนตัว ความเท่าเทียม และความหลากหลายของบุคคล โดยไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ไม่เลือกปฏิบัติ และไม่เหยียดหยาม อาชีพ เชื้อชาติ สัญชาติ เพศ เพศสภาพ อายุ ศาสนา ความพิการ หรือความคิดเห็นทางการเมือง ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย การนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิทธิส่วนบุคคลจะกระทำได้เมื่อมีประโยชน์ต่อสาธารณะ อย่างชัดเจน และต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวัง รอบคอบ

(๔) หลักความซื่อสัตย์สุจริต องค์กรต้องดำเนินงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ปราศจากอิทธิพล และผลประโยชน์ที่ส่อไปในทางทุจริต

(๕) หลักความถูกต้อง รอบด้าน สมดุล และเป็นธรรม องค์กรต้องนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้อง รอบด้าน สมดุล และเป็นธรรม โดยมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนเผยแพร่ แก้ไขข้อผิดพลาดอย่างรวดเร็วและโปร่งใส

(๖) หลักความโปร่งใสและยอมรับการตรวจสอบ องค์กรต้องดำเนินงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ยอมรับการตรวจสอบทั้งจากภายในองค์กรและภายนอกองค์กร เพื่อรักษาความน่าเชื่อถือและความรับผิดชอบต่อสาธารณะ

(๗) หลักธรรมาภิบาล องค์กรต้องยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ การผลิตรายการ และการเผยแพร่เนื้อหา

(๘) หลักการปกป้องผู้รับสาร องค์กรต้องมีความรับผิดชอบต่อผู้รับสารและคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคม พึงหลีกเลี่ยงเนื้อหาที่รุนแรง ตอกย้ำความสูญเสีย ภาพสะเทือนใจ สะเทือนขวัญ หดหู่ เศร้าสร้อย สร้างบาดแผลซ้ำ (Re-traumatization) หรือตกเป็นเหยื่อซ้ำ (Re-victimization) ลามกอนาจาร อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือชี้นำ โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง

๓.๒ หลักการจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

(๑) **จริยธรรมวิชาชีพ** ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนต้องยึดมั่นในกรอบจริยธรรมแห่งวิชาชีพสื่อสารมวลชน ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต นำเสนอข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศอย่างมีเกียรติภูมิ เพื่อรักษาศักดิ์ศรีและความน่าเชื่อถือแห่งวิชาชีพ

(๒) **ความเป็นอิสระทางวิชาชีพ** ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนต้องปฏิบัติงานด้วยความเป็นอิสระปราศจากอิทธิพลทางการเมือง หรือผลประโยชน์ส่วนตัว และพึงไม่ละเว้นการนำเสนอเนื้อหาที่สาธารณชนต้องรู้หรือสมควรรับรู้

(๓) **การเคารพสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์** ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนต้องเคารพสิทธิมนุษยชน ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และความหลากหลายของบุคคล โดยไม่เลือกปฏิบัติและไม่เหยียดหยาม เนื่องจากถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ สัญชาติ เพศ เพศสภาพ อายุ ความพิการ สถานะทางเศรษฐกิจ ความเชื่อ หรือความคิดเห็นทางการเมืองที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย

(๔) **การส่งเสริมความหลากหลาย** ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนพึงนำเสนอเนื้อหาที่สะท้อนความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทัศนคติ รสนิยมของสังคม พื้นที่ ภูมิสำเนา เชื้อชาติ ทั้งในด้านเนื้อหารายการและกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน

(๕) **ความถูกต้องและเที่ยงตรง** ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนต้องนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริง และตรวจสอบข้อมูลอย่างรอบด้านก่อนเผยแพร่ โดยแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นเพื่อป้องกันสาธารณชนเข้าใจผิด

(๖) **ความสมดุล เป็นธรรม** ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนต้องให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่ถูกพาดพิง กล่าวหา หรือมีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องนั้น ๆ เปิดโอกาสให้ชี้แจง แสดงความคิดเห็น หรือโต้แย้งอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันบนฐานของข้อมูล ความจริง ปราศจากอคติ เอนเอียง ใส่ร้ายป้ายสี หรือยั่ววุ่นให้เกิดความเกลียดชังระหว่างกัน

(๗) **การปกป้องกลุ่มเปราะบาง** ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนต้องคำนึงถึงผลกระทบของเนื้อหา พึงหลีกเลี่ยงการนำเสนอที่อาจก่อให้เกิดอันตราย การเลือกปฏิบัติ หรือความไม่เหมาะสมต่อกลุ่มเปราะบาง อาทิ เด็ก เยาวชน ผู้หญิง ผู้สูงอายุ คนพิการ คนด้อยโอกาส กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ และผู้ที่มีภาวะเปราะบางทางจิตใจ หรือมีปัจจัยเสี่ยงด้านต่าง ๆ

หมวด ๔

หลักจริยธรรมขั้นพื้นฐานและแนวปฏิบัติของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชน

(๑) ความถูกต้อง เที่ยงตรง ครบถ้วน สมดุล และเป็นธรรม

๑.๑ ความถูกต้อง เที่ยงตรง และความน่าเชื่อถือของข้อมูล

๑.๑.๑ การนำเสนอข้อมูลต้องยึดถือข้อเท็จจริง ความถูกต้อง เที่ยงตรง รอบด้าน โดยเลือกแหล่งข่าว แหล่งข้อมูล ใช้ภาษาและเนื้อหา วิธีการหรือรูปแบบการนำเสนออย่างระมัดระวัง รอบคอบ ตรวจสอบ และตรวจทานก่อนนำเสนอ

๑.๑.๒ การรายงานข่าวหรือเหตุการณ์ ต้องรายงานตามความเป็นจริง ไม่สอดแทรกความคิดเห็น หรือบิดเบือน ไม่คาดเดา ไม่ชี้นำ ไม่สร้างความเข้าใจผิด และไม่ทำให้ผู้ชมผู้ฟังตื่นตระหนก

๑.๑.๓ การรายงานข่าวหรือเหตุการณ์ปัจจุบันต้องแยกแยะให้ชัดเจนระหว่างข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น

๑.๑.๔ แสวงหาและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข่าวหรือแหล่งข้อมูลหลาย ๆ แหล่งที่มีความน่าเชื่อถือ

๑.๑.๕ ตรวจสอบความถูกต้องของข้อเท็จจริง ตัวเลข สถิติ เอกสาร หลักฐาน ภาพ และข้อมูลก่อนนำเสนอ

๑.๑.๖ การใช้ภาพหรือภาพเคลื่อนไหวย้อนหลัง พึงระบุว่าเป็นแฟ้มภาพ และกรณีที่เป็นเหตุการณ์สำคัญ พึงระบุรายละเอียดตามความเหมาะสม

๑.๑.๗ ต้องไม่นำเสนอข้อมูล ยอดผู้บาดเจ็บ หรือเสียชีวิตจากภาวะวิกฤตโดยการคาดเดา หรือไม่ได้รับการยืนยันจากผู้บัญชาการเหตุการณ์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายในเหตุการณ์นั้น ๆ

๑.๑.๘ พึงนำเสนอข่าวจากสำนักข่าวต่างประเทศที่น่าเชื่อถือและระมัดระวังการแปลเนื้อความเพื่อการนำเสนอที่ถูกต้อง

๑.๑.๙ พึงพิจารณาความจำเป็นของการรายงานสดที่อาจนำเสนอภาพหรือสถานการณ์ที่มีแนวโน้มรุนแรงหรือไม่เหมาะสม พร้อมประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและจัดเตรียมแนวทางแก้ไขสถานการณ์ล่วงหน้า

๑.๑.๑๐ พึงรายงานเนื้อหาที่อ้างอิงสถิติ โดยการอธิบายและแปลความหมายสถิติตามบริบทอย่างชัดเจน ตรวจสอบความถูกต้อง และระบุแหล่งที่มาของสถิตินั้น

๑.๑.๑๑ พึงหลีกเลี่ยงการนำเสนอข้อมูลที่เกินความเป็นจริง หรือบิดเบือนข้อเท็จจริง โดยการใช้คำ ภาพ หรือภาพเคลื่อนไหวที่อาจทำให้ผู้ชมผู้ฟังเกิดความเข้าใจผิด รวมถึงการพาดหัวที่ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือไม่สะท้อนความเป็นจริง

๑.๑.๑๒ พึงระมัดระวังการจำลองเหตุการณ์ที่ให้รายละเอียดเกินจากความจริง ควรอยู่บนหลักฐานที่เป็นรูปธรรมและตรวจสอบได้ พร้อมแจ้งให้ผู้ชมผู้ฟังทราบอย่างชัดเจนถึงส่วนที่เป็นการจำลองเหตุการณ์

๑.๑.๑๓ พึงระมัดระวังการนำเสนอข้อมูลจากสื่อสังคมออนไลน์ หรือเนื้อหาที่ผลิตขึ้นโดยผู้ใช้สื่อ (UGC- User Generated Content) โดยตรวจสอบความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือของข้อมูล และแหล่งข้อมูล รวมทั้งระบุแหล่งที่มาของข้อมูลก่อนนำเสนอ

๑.๑.๑๔ พึ่งระมัดระวังการนำข้อความ ภาพ ภาพเคลื่อนไหว และเสียงที่ผลิตจากปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร และตรวจสอบเนื้อหาจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือก่อนนำมาสร้างสรรค์ ประมวลผล และเผยแพร่ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ชมผู้ฟังทราบอย่างชัดเจนด้วยข้อความหรือสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่งถึงเนื้อหาส่วนที่ผลิตด้วย AI

๑.๒ ความสมดุล และเป็นธรรม

๑.๒.๑ ต้องให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย โดยเฉพาะฝ่ายที่ถูกพาดพิงกล่าวหาต้องได้รับโอกาสแสดงข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และเหตุผล

๑.๒.๒ การรายงานข่าวหรือการผลิตรายการ โดยเฉพาะประเด็นสำคัญที่มีความขัดแย้งสูงต้องนำเสนอข้อมูลและความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน สมดุล และเป็นธรรม

ในกรณีที่ต้องกรหรือบุคลากรขององค์กรตกเป็นข่าว นักข่าว หรือผู้นำเสนอรายการต้องรายงานหรือนำเสนออย่างซื่อตรง ถูกต้อง ปราศจากอคติ

๑.๒.๓ ต้องแจ้งให้ผู้เข้าร่วมรายการทราบถึงการเปลี่ยนแปลง หากในระหว่างดำเนินการถ่ายทำรายการมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของรายการจากที่ตกลงไว้ เช่น เปลี่ยนชื่อรายการ วันและเวลาออกอากาศหรือบริบทของการนำเสนอ เป็นต้น

๑.๒.๔ พึ่งนำเสนอความคิดเห็นที่หลากหลายในประเด็นต่าง ๆ อาทิ การเมือง วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคม

๑.๒.๕ พึ่งเปิดโอกาสและพื้นที่ให้มีการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย

๑.๒.๖ พึ่งปฏิบัติต่อผู้เข้าร่วมรายการด้วยความเป็นธรรม ซื่อสัตย์ และเคารพ โดยควรชี้แจงรายละเอียดของรูปแบบรายการ เนื้อหารายการ และข้อควรปฏิบัติในการออกรายการให้เข้าใจชัดเจน อีกทั้ง ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เข้าร่วมรายการ

๑.๒.๗ พึ่งแจ้งให้ผู้ชมผู้ฟังทราบถึงความพยายามในการติดต่อและแจ้งถึงสาเหตุที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือบุคคล หรือตัวแทนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่สามารถเข้าร่วมรายการได้ ด้วยทำที่ที่เหมาะสม

๑.๒.๘ พึ่งตัดต่อเนื้อหารายการโดยนำเสนอภาพและความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมรายการอย่างเป็นธรรม คำพูดและการกระทำของผู้เข้าร่วมรายการต้องไม่ถูกตัดต่อจนทำให้เกิดความเข้าใจผิดจากเจตนาของผู้เข้าร่วมรายการ

๑.๒.๙ การปกปิดและเคารพแหล่งข่าว

(๑) ต้องไม่นำเสนอข่าวโดยเลื่อนลอยปราศจากแหล่งที่มา พึ่งระบุชื่อบุคคลที่ให้สัมภาษณ์หรือให้ข่าวอย่างเปิดเผย เว้นแต่จะมีเหตุอันควรปกปิดเพื่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของแหล่งข่าว และต้องเป็นประโยชน์ต่อสิทธิในการรับรู้ข่าวสารของสาธารณชน

(๒) ต้องปกปิดชื่อและฐานะของแหล่งข่าวเป็นความลับเมื่อได้ให้สัญญาไว้

๑.๒.๑๐ ความปลอดภัยและสวัสดิภาพของผู้เข้าร่วมรายการ

(๑) ต้องไม่ชักจูงหรือสนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมรายการเผชิญสถานการณ์ที่เสี่ยง หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อตนเอง เพื่อให้ได้มาซึ่งเนื้อหารายการ

(๒) พึ่งให้ความสำคัญสูงสุดต่อความปลอดภัย สุขภาพ ความวิตกกังวลและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดกับผู้เข้าร่วมรายการ

(๓) พึ่งประเมินความเสี่ยงของผู้เข้าร่วมรายการ สถานที่ และอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรม โดยต้องได้รับความยินยอมจากผู้เข้าร่วมรายการและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร

๑.๒.๑๑ การรายงานผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน

(๑) กรณีการสำรวจทั่วไป (Poll)

๑) การเผยแพร่ผลการสำรวจต้องนำเสนอบนหลักความถูกต้อง เที่ยงตรง รอบด้าน สมดุล เป็นธรรม ไม่นำเสนอในลักษณะชี้นำหรือโน้มน้ำหนักให้เชื่อ

๒) การเผยแพร่ผลการสำรวจต้องมาจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ การอ้างอิง แหล่งที่มา และระเบียบวิธีของการสำรวจข้อมูลให้ชัดเจนทุกครั้งที่มีการรายงาน อาทิ หน่วยงานที่สำรวจข้อมูล และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างและวิธีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ช่วงเวลาและสถานที่ ในการเก็บข้อมูล คำถามสำคัญที่ใช้ในการสำรวจ จำนวนผู้ปฏิเสธการตอบคำถามและจำนวนแบบสอบถาม ที่สมบูรณ์ ค่าความเชื่อมั่นหรือค่าความคลาดเคลื่อนของผลการวิจัย

๓) การเผยแพร่ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต้องไม่นำเสนอ เกินความจริงทางสถิติและข้อเท็จจริงของการสำรวจความคิดเห็นในสถานการณ์นั้น ๆ

(๒) กรณีการสำรวจเลือกตั้ง

๑) การนำเสนอข่าว เนื้อหารายการ หรือเผยแพร่ผลการสำรวจความคิดเห็น ของประชาชนต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง

๒) การรายงานผลสำรวจเลือกตั้งให้ยึดหลักการนำเสนอกรณีการสำรวจทั่วไป (Poll) เป็นหลัก

๓) พึงระมัดระวังการนำเสนอในลักษณะชี้นำ จงใจ หรือเจตนาให้เกิด ความได้เปรียบเสียเปรียบ หรือเป็นเครื่องมือทางการเมืองให้แก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

๔) การนำเสนอข่าวหรือเนื้อหารายการที่มีการวิเคราะห์และตีความผลการสำรวจ พึงดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชน นักวิชาการ หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการเมือง และการเลือกตั้ง

๕) พึงตรวจสอบและเปรียบเทียบข้อมูลจากหลาย ๆ แหล่ง โดยต้องแจ้ง ระเบียบวิธีของการสำรวจข้อมูลให้ชัดเจนทุกครั้งที่มีการรายงาน

ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการนำเสนอเนื้อหารายการในบริบทการเลือกตั้ง ให้เป็นไปด้วยความเหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐานจริยธรรมแห่งวิชาชีพสื่อสารมวลชน ให้ปฏิบัติตาม แนวทางการนำเสนอเนื้อหารายการในบริบทการเลือกตั้งในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ที่ กสทช. หรือสำนักงาน กสทช. ประกาศกำหนด

๑.๒.๑๒ ความสมดุล เป็นธรรมในรายการเกม การแข่งขัน การโหวต และรายการตอบคำถาม

(๑) พึงดำเนินการด้วยความสุจริตและหลีกเลี่ยงการครอบงำจากผู้สนับสนุนรายการ
(๒) เผยแพร่และชี้แจงกฎ กติกา รวมถึงการเปลี่ยนแปลงการแข่งขันอย่างชัดเจน
(๓) ประกาศผลให้ผู้ชมผู้ฟังทราบอย่างชัดเจน
(๔) พึงดำเนินการโหวตด้วยความโปร่งใส ยุติธรรม ตรวจสอบได้ และแจ้งวัตถุประสงค์ อย่างชัดเจน

(๕) ผู้เข้าร่วมแข่งขันทุกคนต้องมีโอกาสชนะอย่างเท่าเทียมกัน และมีกระบวนการ คัดเลือกที่โปร่งใส

(๖) การเลือกคำถามและคำตอบต้องมีความเหมาะสมกับเนื้อหารายการ
(๗) คณะกรรมการตัดสินผลการแข่งขันต้องมีเกณฑ์ในการตัดสินที่ชัดเจนและ เผยแพร่ให้ผู้เข้าแข่งขัน และผู้ชมผู้ฟังได้รับรู้

(๘) ผู้เข้าร่วมรายการต้องได้รับการคุ้มครอง มีสิทธิ และได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับบุคคลสาธารณะที่ปรากฏตัวในสื่อ

(๙) ต้องไม่ทำให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันมีความเสี่ยงด้านสุขภาพและมีความปลอดภัย

(๑๐) ต้องไม่ทำให้ผู้แพร่ฐักอับอายหรือถูกเหยียดหยาม

(๑๑) ของรางวัลสำหรับเกมโชว์และรายการตอบคำถามจะต้องมีรายละเอียดชัดเจน

๑.๓ การแก้ไขข้อผิดพลาดจากการนำเสนอ

๑.๓.๑ หากพบว่ามี การนำเสนอข้อมูลผิดพลาด หรือคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริงต้องรีบแก้ไข เนื้อหาข่าว ภาพ ภาพเคลื่อนไหว และเสียง โดยไม่ชักช้า พร้อมทั้งขอภัยในความผิดพลาดดังกล่าว

๑.๓.๒ ต้องรับผิดชอบความเสียหายจากการนำเสนอข่าวสารทางสื่อดิจิทัลที่สร้างผลกระทบทางลบ ด้วยการนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องออกจากสื่อดิจิทัล หรือชี้แจงเพื่อเยียวยา หรือแล้วแต่วิธีการใด ที่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เสียหายนั้น

(๒) การเคารพสิทธิมนุษยชน สิทธิส่วนบุคคล สิทธิในครอบครัว และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

๒.๑ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

๒.๑.๑ การรายงานข่าวผ่านสื่อต่าง ๆ ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ และไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลหรือข้อมูลส่วนบุคคลตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย

๒.๑.๒ ต้องเคารพสิทธิมนุษยชน ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความเป็นส่วนตัว และสิทธิส่วนบุคคลของผู้ตกเป็นข่าว

๒.๑.๓ ต้องไม่เปิดเผยอัตลักษณ์ของผู้ตกเป็นข่าว สมาชิกในครอบครัว หรือบุคคลใกล้ชิดที่เกี่ยวข้องกับผู้ตกเป็นข่าวที่สามารถบ่งชี้และระบุตัวบุคคลได้ อันอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่จิตใจ ชื่อเสียงเกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใด หรือเพื่อแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เว้นแต่การเผยแพร่ข้อมูลนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ตกเป็นข่าว อาทิ การติดตามตัวกรณีสูญหาย การนำเสนอความสามารถ คุณความดี หรือเรื่องราวในเชิงบวก โดยต้องขออนุญาตและต้องไม่ส่งผลกระทบในทางลบ

๒.๑.๔ การใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมไว้ต้องเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น

๒.๑.๕ พึงระมัดระวังการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ในกรณีดังนี้ (๑) สิทธิเด็ก (๒) สิทธิผู้ต้องหาและจำเลยกรณีศาลยังไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุด (๓) การเปิดเผยตัวตนของผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด และ (๔) สิทธิส่วนบุคคลเกี่ยวข้องกับชีวิต ร่างกาย หรือชื่อเสียง

๒.๒ ความเป็นส่วนตัวและการให้ความยินยอม

๒.๒.๑ การให้ความยินยอมเข้าร่วมรายการถือว่าผู้เข้าร่วมรายการยอมรับการเปิดเผยข้อมูลบางส่วนต่อสาธารณะ ทำให้ความเป็นส่วนตัวลดลง อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนยังคงต้องเคารพขอบเขตของความยินยอมและปกป้องความเป็นส่วนตัวในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหารายการ

๒.๒.๒ การบันทึกข้อมูลโดยไม่แจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบหรือไม่ได้รับความยินยอม ถือเป็น การละเมิดกฎหมายและจริยธรรม

๒.๒.๓ ต้องเคารพความเป็นส่วนตัวในพื้นที่ส่วนบุคคล เช่น บ้านหรือที่อยู่อาศัย โดยต้องได้รับอนุญาตก่อนบันทึกภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียง หรือข้อมูลใด ๆ ในสถานที่ดังกล่าว เว้นแต่เป็นสถานที่เปิดให้สาธารณชนเข้าถึงได้ เช่น ศูนย์การค้า สถานีขนส่ง หรือท่าอากาศยาน นอกจากนี้ การเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย เช่น ที่อยู่หรือลักษณะของบ้าน ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล

๒.๒.๔ เมื่อผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชนดำเนินการถ่ายทำหรือบันทึกข้อมูลในสถานที่ที่มีความอ่อนไหว อาทิ โรงพยาบาล โรงเรียน เรือรบ บุคคลในสถานที่ดังกล่าวพึงได้รับการปกป้องความเป็นส่วนตัว หรือกรณีที่น่าจะเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ที่ละเอียดอ่อน ซึ่งต้องได้รับความยินยอมอย่างชัดเจน ดังนี้

(๑) การอนุญาตให้บันทึกภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียง หรือข้อมูล

(๒) การอนุญาตให้เผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณะ

๒.๒.๕ พึงระมัดระวังการถ่ายภาพ ภาพเคลื่อนไหว และการถ่ายทอดสดในพื้นที่สาธารณะหรือสถานที่ที่บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ อาทิ ถนน สวนสาธารณะ หรือสถานที่สาธารณะอื่น ๆ และพึงตีบ่าประกาศที่สามารถมองเห็นอย่างชัดเจน เพื่อแจ้งให้ทราบว่ามีคนกำลังถ่ายทำ อาจถูกบันทึกและเผยแพร่ได้ พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์การนำไปใช้

๒.๒.๖ พึงใช้ความระมัดระวังอย่างยิ่งในระหว่างการบันทึกภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียง หรือข้อมูลใด ๆ เพื่อป้องกันการบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลที่อาจละเมิดความเป็นส่วนตัวของบุคคลหรือองค์กร โดยเฉพาะข้อมูลที่มีลักษณะอ่อนไหวหรือเป็นความลับ อาทิ ข้อความที่จดไว้ ข้อมูลบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ หรือเอกสารในสำนักงาน การบันทึกข้อมูลเหล่านี้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลถือเป็นการละเมิดจริยธรรมวิชาชีพและอาจขัดต่อกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

๒.๓ การได้มาซึ่งข้อมูลโดยไม่ละเมิดสิทธิ

๒.๓.๑ การถ่ายทำหรือบันทึกข้อมูลโดยไม่เปิดเผย ซึ่งเป็นข้อมูลที่เข้าถึงยากและไม่สามารถได้มาด้วยวิธีปกติ จะกระทำได้เพื่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสอบสวน บันทึกเป็นหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อกล่าวหา หรือยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูล

๒.๓.๒ การถ่ายทำหรือบันทึกข้อมูลโดยไม่แจ้งให้ทราบล่วงหน้า เช่น การแอบถ่ายในรายการเกมโชว์หรือรายการบันเทิง สามารถทำได้หากมีจุดประสงค์เพื่อสร้างความบันเทิง เช่น การเล่นตลก หรือสร้างสถานการณ์เซอร์ไพรส์ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกบันทึกก่อนนำเนื้อหาขึ้นไปเผยแพร่ต่อสาธารณะ

๒.๓.๓ การถ่ายทำหรือบันทึกข้อมูลโดยไม่เปิดเผยเพื่อใช้ในรายการเกมโชว์และรายการบันเทิง ต้องไม่ละเมิดความเป็นส่วนตัวและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบรุนแรงต่อผู้ถูกบันทึก เช่น ทำให้รู้สึกเดือดร้อน วิตกกังวล หรืออับอาย

๒.๓.๔ การใช้อากาศยานซึ่งไม่มีนักบิน (โดรน) เพื่อบันทึกภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียง หรือข้อมูลใด ๆ ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และไม่ควรถ่ายภาพที่ระบุอัตลักษณ์ตัวตนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมในพื้นที่ส่วนบุคคล

๒.๓.๕ ต้องแจ้งให้ผู้เข้าร่วมรายการทราบล่วงหน้าหากมีการถ่ายทอดสด (ไลฟ์สด) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากเป็นรายการวิทยุที่ผู้เข้าร่วมรายการอาจเข้าใจว่ามีเพียงการถ่ายทอดเสียง ต้องแจ้งให้ผู้เข้าร่วมรายการทราบว่ามีการถ่ายทอดทั้งภาพและเสียงด้วย

๒.๓.๖ การติดตามบันทึกภาพ ภาพเคลื่อนไหว และเสียง ขณะเจ้าพนักงานปฏิบัติการกิจพึงทำเพื่อประโยชน์สาธารณะ และระมัดระวังไม่ให้ละเมิดความเป็นส่วนตัวหรือบุกรุกสถานที่โดยไม่ได้รับอนุญาต

๒.๔ การเคารพสิทธิผู้เกี่ยวข้องในคดีอาญา

๒.๔.๑ ต้องเคารพสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ต้องสงสัย ผู้ต้องหา และจำเลย อาทิ ไม่นำเสนอข้อมูลส่วนบุคคล ภาพที่แสดงอัตลักษณ์ และเครื่องพันธนาการใด ๆ

๒.๔.๒ พึงระมัดระวังการตั้งคำถามและกระทำการใด ๆ ในลักษณะขู่ข่ม กดดัน ข้ำเติม หรือถูกเหยียดหยามผู้ต้องสงสัย ผู้ต้องหา และจำเลย

๒.๔.๓ พึงหลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำในการนำเสนอข่าวเชิงตัดสิน หรือเกินข้อเท็จจริงที่แสดงว่าผู้ต้องสงสัย ผู้ต้องหา และจำเลยกระทำผิดไปแล้ว หรือเชิงประณามที่ชี้้นำให้เกิดการดูหมิ่นเกลียดชัง

๒.๕ การเคารพสิทธิในสถานพยาบาล

๒.๕.๑ ต้องเคารพสิทธิผู้ป่วย โดยเฉพาะข้อมูลและความเป็นอยู่ของผู้ป่วย เว้นแต่ได้รับความยินยอมจากผู้ป่วย

๒.๕.๒ พึงหลีกเลี่ยงการถ่ายภาพผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตโดยชัดแจ้ง

๒.๕.๓ พึงระมัดระวังการกระทำใด ๆ อันอาจเป็นอุปสรรคต่อการทำงานของบุคลากรทางการแพทย์ และอาจเป็นการรบกวนผู้มาใช้บริการหรือญาติของผู้มาใช้บริการ และพึงปฏิบัติตามประกาศของสถานพยาบาลอย่างเคร่งครัด

๒.๖ การเคารพสิทธิ เสรีภาพของบุคคล ความเชื่อหรือศาสนา

๒.๖.๑ พึงหลีกเลี่ยงการนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อหรือศาสนาใด ๆ ในเชิงลบ และพึงนำเสนออย่างระมัดระวังด้วยความเคารพต่อศาสนานั้น ๆ

๒.๖.๒ พึงหลีกเลี่ยงการนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาของบุคคลซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ผู้ต้องสงสัย ผู้ต้องหา และจำเลย โดยใช้ความเชื่อหรือศาสนาที่บุคคลนั้นนับถือมากกล่าวถึงแบบเหมารวม และสื่อความหมายในทางลบ

๒.๖.๓ พึงระมัดระวังการนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาในเรื่องที่มีความแตกต่างหรือสถานการณ์อ่อนไหวต่อความขัดแย้งเกี่ยวกับความเชื่อหรือศาสนา อันอาจนำไปสู่ความเกลียดชังและความรุนแรง

๒.๗ การเคารพสิทธิกลุ่มเปราะบาง

๒.๗.๑ การนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาเกี่ยวกับเชื้อชาติ กลุ่มชาติพันธุ์

(๑) ต้องเคารพเชื้อชาติ กลุ่มชาติพันธุ์ โดยไม่นำเสนอข่าวหรือเนื้อหาอันมีลักษณะที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อเชื้อชาติ กลุ่มชาติพันธุ์

(๒) พึงหลีกเลี่ยงการนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาของบุคคลซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ผู้ต้องสงสัย ผู้ต้องหา และจำเลย โดยใช้เชื้อชาติ กลุ่มชาติพันธุ์ของบุคคลนั้นมากกล่าวถึงแบบเหมารวม และสื่อความหมายในทางลบ

(๓) พึงระมัดระวังการนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาในเรื่องที่มีความแตกต่างหรือสถานการณ์อ่อนไหวต่อความขัดแย้งเกี่ยวกับเชื้อชาติ กลุ่มชาติพันธุ์ อันอาจนำไปสู่ความเกลียดชังและความรุนแรง

๒.๗.๒ การนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาเกี่ยวกับเด็ก

การนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาเกี่ยวกับเด็กให้ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการรายงานข่าวเด็กที่สำนักงาน กสทช. ร่วมกับสภาการสื่อมวลชนแห่งชาติ สมาคมสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง (ประเทศไทย) สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย นักวิชาการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำขึ้น

๒.๗.๓ การนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาเกี่ยวกับผู้หญิง

(๑) การนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาเกี่ยวกับผู้หญิง ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาคและความเท่าเทียมระหว่างเพศ การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิมนุษยชนของผู้หญิง และการไม่เลือกปฏิบัติ

(๒) ต้องไม่นำเสนอชื่อ ข้อมูล และอัตลักษณ์ความเป็นส่วนตัวทั้งของผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

(๓) ต้องไม่นำเสนอชื่อ ข้อมูล และอัตลักษณ์ของผู้ตกเป็นข่าว เนื่องจากถูกกระทำ ความรุนแรงทางเพศ ถูกล่วงละเมิดทางเพศ แม้ว่าสาธารณชนจะรับรู้ไปแล้วหรือไม่ก็ตาม

(๔) ต้องไม่นำเสนอเรื่องราวในอดีตของผู้หญิงที่เคยตกเป็นข่าวเกี่ยวกับการล่วงละเมิดหรือกระทำ ความรุนแรงทางเพศในแง่ลบ

(๕) ต้องไม่นำเสนอภาพลามก อนาจาร โป้เปลือย อูจาด ของผู้หญิง

(๖) พึงหลีกเลี่ยงการใช้คำที่สื่อความหมายว่าผู้หญิงที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือความรุนแรงในครอบครัว เป็นเรื่องของบาปเคราะห์ เคราะห์ร้าย หรือเป็นเรื่องของกรรมเวร

(๗) พึงระมัดระวังการนำเสนอข่าวการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นหรือก่อนวัยอันควร โดยหลีกเลี่ยงการระบุชื่อหรือข้อมูลที่ทำให้ทราบถึงตัวตนของผู้หญิงดังกล่าว โดยจะต้องไม่ให้เป็นการซ้ำเติมความรู้สึกของผู้หญิง และในกรณีการทำแท้งจะต้องไม่มีลักษณะตีตราหรือสื่อความหมายในทางลบ

(๘) พึงระมัดระวังการนำเสนอข่าวผู้หญิงเกี่ยวกับการอับมุญ โดยคำนึงถึงผลกระทบในทางลบที่อาจมีต่อหญิงที่เป็นแม่อับมุญ เด็ก และครอบครัวของเด็ก ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

(๙) พึงระมัดระวังการผลิตซ้ำทัศนคติต่อการแต่งกาย การวางตัว และพฤติกรรมของผู้หญิงว่าเป็นต้นเหตุของการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

๒.๗.๔ การนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ

(๑) การนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาเกี่ยวกับผู้มีความหลากหลายทางเพศ ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาค การไม่เลือกปฏิบัติ และสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ รัฐธรรมนูญ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) ต้องไม่ใช่ภาษาหรือถ้อยคำที่มีอคติ ตัดสิน เหมารวม หรือที่ก่อให้เกิดความรู้สึกเชิงเหยียดหยามศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เพราะเหตุความหลากหลายทางเพศ

(๓) พึงหลีกเลี่ยงการนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาของผู้มีความหลากหลายทางเพศในเชิงลบที่ทำให้เห็นว่าเป็นเรื่องแปลกหรือผิดปกติ

(๔) พึงหลีกเลี่ยงการเสนอเรื่องส่วนตัวของผู้มีความหลากหลายทางเพศ

(๕) พึงระมัดระวังการใช้ภาษาที่เป็นการตีตราหรือตอกย้ำความคิดความเชื่อที่เป็นการซ้ำเติมหรือเลือกปฏิบัติต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศ

(๖) พึงใช้คำสรรพนามอันเป็นที่ยอมรับของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อเป็นการให้เกียรติในความเป็นมนุษย์ด้วยกัน

๒.๘ การสร้างสรรค์เนื้อหารายการบนพื้นฐานของการเคารพสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

๒.๘.๑ รายการละคร

พึงให้ความสำคัญกับการเคารพสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง

๒.๘.๒ รายการเกมโชว์

พึงให้ความสำคัญกับสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เข้าร่วมรายการ

(๓) ความเป็นอิสระทางวิชาชีพ คุณธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม

๓.๑ ความเป็นอิสระทางวิชาชีพ

๓.๑.๑ ต้องเป็นอิสระจากอิทธิพลทางการเมือง เศรษฐกิจ และกลุ่มผลประโยชน์อื่นใด เพื่อรักษาไว้ซึ่งความเป็นอิสระของวิชาชีพ

๓.๑.๒ ต้องแยกแยะเนื้อหาโฆษณาหรือเนื้อหาที่แสวงหารายได้ออกจากเนื้อหาข่าวอย่างชัดเจน เพื่อป้องกันความเข้าใจผิดว่าเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาข่าว

๓.๑.๓ พึงรักษาความเป็นอิสระในการทำงานโดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ และผลกระทบต่อผู้ชมผู้ฟัง

๓.๑.๔ พึงระมัดระวังการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความโหดร้ายทารุณ หรือการกระตุ้นให้เกิดความแตกแยกเกลียดชัง

๓.๑.๕ พึงระมัดระวังในการเผยแพร่เนื้อหาโฆษณาที่อาจขัดต่อศีลธรรม โฆษณาเกินจริง หรือชักชวนให้เกิดความงมงาย

๓.๒ ความมีคุณธรรม

๓.๒.๑ ต้องไม่ประพฤติปฏิบัติตนให้เสื่อมเสียเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ

๓.๒.๒ ต้องไม่วาดอ้างหรืออาศัยตำแหน่งหน้าที่เพื่อเรียกร้องสิทธิ หรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ไม่ชอบธรรม

๓.๒.๓ ต้องละเว้นการรับอามิสสินจ้างอันมีค่าหรือผลประโยชน์ใด ๆ เพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใด อันจะขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้อง รอบด้าน

๓.๒.๔ พึงหลีกเลี่ยงการเสนอเงินหรือผลประโยชน์ใดเพื่อแลกกับการได้มาซึ่งข่าวหรือข้อมูลจากแหล่งข่าว

๓.๒.๕ พึงใช้วิธีที่สุภาพและซื่อสัตย์ในการได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสาร

๓.๒.๖ พึงหลีกเลี่ยงการนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาเพียงเพื่อเพิ่มยอดผู้ชมผู้ฟัง

๓.๓ ความรับผิดชอบต่อสังคม

ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคม

๓.๔ ประโยชน์สาธารณะ

๓.๔.๑ ต้องนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาด้วยความซื่อสัตย์ โดยไม่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนหรือหมู่คณะ

๓.๔.๒ พึงเสนอข่าวหรือเนื้อหาโดยตระหนักถึงความสำคัญและอรรถประโยชน์ของข่าวต่อสาธารณะ และไม่เสนอข่าวในทำนองชวนเชื่อหรือเร้าอารมณ์ให้คนสนใจในเรื่องที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

๓.๔.๓ พึงระมัดระวังการเสนอข่าวหรือเนื้อหาในสถานการณ์วิกฤต อันจะส่งผลกระทบต่อร้ายแรงในเชิงสุขภาพ เศรษฐกิจ วัฒนธรรม สังคม และการเมือง ไม่ว่าจะทำให้เกิดความเพิกเฉย หรือตื่นตระหนกเกินเหตุ หรือเจตนาเพื่อให้เกิดประโยชน์เฉพาะบุคคล หรือกลุ่มผลประโยชน์ใด ๆ

(๔) การคุ้มครองผู้ชมผู้ฟังจากเนื้อหาที่อ่อนไหวและเป็นอันตราย

๔.๑ ภาษา

๔.๑.๑ พึงละเว้นการใช้ถ้อยคำหรือภาษาที่รุนแรง ดังนี้

- (๑) คำหยาบ คำสบถ คำด่า คำพูดเปรียบเทียบในเชิงดูถูกหรือลบหลู่
- (๒) คำดูถูกเหยียดหยาม อาทิ เพศและอัตลักษณ์ทางเพศ การเจ็บป่วย ความพิการ เชื้อชาติ ชชาติพันธุ์
- (๓) คำพูดส่อเสียดยุยงให้เกิดความแตกแยก เกลียดชัง
- (๔) คำพูดในลักษณะอื่นใดที่กระทบกระเทือนต่อจิตใจผู้ชมผู้ฟัง

๔.๑.๒ หากมีความจำเป็นต้องนำเสนอตามบริบทของเนื้อหา พึงแสดงคำเตือนเพื่อให้ผู้ชมผู้ฟังพิจารณาความเหมาะสมในการเลือกรับชม

๔.๑.๓ พึงระมัดระวังการเลือกใช้คำหรือภาษาที่อาจสื่อความหมายทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือตีความได้หลายความหมาย คำศัพท์สแลง หรือคำผวน โดยไม่อธิบายความหมายที่ถูกต้อง ทำให้การสื่อสารข้อมูลไม่ชัดเจน

๔.๒ ความรุนแรง

๔.๒.๑ พึงระมัดระวังการนำเสนอความรุนแรงเพราะอาจสร้างความหวาดกลัวหรือความวิตกกังวลให้แก่ผู้ชมผู้ฟังโดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง หากจำเป็นต้องนำเสนอเนื้อหาที่มีความรุนแรงพึงแสดงคำเตือนอย่างเหมาะสม

๔.๒.๒ การนำเสนอเนื้อหาที่มีความรุนแรงในกรณีต่อไปนี้ ทั้งในรายการข่าวและรายการบันเทิง พึงใช้วิจารณญาณและความระมัดระวังเป็นพิเศษ

- (๑) ความรุนแรงภายในบ้าน โรงเรียน โรงพยาบาล สถานที่สำคัญทางศาสนา หรือความรุนแรงจากการก่ออาชญากรรมรูปแบบต่าง ๆ
- (๒) การทารุณกรรมที่แสดงพฤติกรรมโหดร้ายและป่าเถื่อนอย่างผิดปกติ
- (๓) ความรุนแรงที่มีเด็ก ผู้หญิง และกลุ่มเปราะบางเป็นผู้ถูกระทำ
- (๔) การฆ่าตัวตายหรือการทำร้ายตนเอง

ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการรายงานข่าวเพื่อป้องกัน เตือนภัย และลดผลกระทบจากความรุนแรงของเหตุการณ์ ให้ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติกรายงานข่าวอาชญากรรมและเหตุการณ์ความรุนแรงที่สำนักงาน กสทช. ร่วมกับสภาการสื่อมวลชนแห่งชาติ สมาคมสมาชิวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง (ประเทศไทย) สมาชิวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย นักวิชาการ และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องจัดทำขึ้น

๔.๒.๓ พึ่งหลีกเลี่ยงการนำเสนอเนื้อหาที่แสดงถึงการให้การยอมรับ ส่งเสริม หรือยกย่อง ความรุนแรง พฤติกรรมต่อต้านสังคมในระดับอันตรายร้ายแรง และเนื้อหาที่มีแนวโน้มที่จะสนับสนุนให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าว

๔.๒.๔ การนำเสนอภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียง หรือเนื้อหาที่แสดงถึงการทารุณกรรมสัตว์ทุกกรณี พึ่งมีคำเตือนอย่างชัดเจนก่อนการนำเสนอเนื้อหาดังกล่าว

๔.๓ เพศ

๔.๓.๑ ต้องไม่นำเสนอข้อมูล ภาพ หรือภาพเคลื่อนไหวที่มีลักษณะอนาจาร การกระทำ ความรุนแรงทางเพศ โดยต้องนำเสนอบนพื้นฐานของศีลธรรมอันดีงามของสังคม

๔.๓.๒ พึ่งหลีกเลี่ยงการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศที่อาจสร้างความเข้าใจผิด หรือกระตุ้นพฤติกรรม ลอกเลียนแบบ

๔.๓.๓ พึ่งใช้วิจารณ์ญาติด้วยความระมัดระวังรอบคอบในการนำเสนอเรื่องเพศ พึ่งให้ข้อมูล ทางวิชาการเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง

๔.๔ ตัวเลข สลากพนัน ไสยศาสตร์ ความเชื่อ และเรื่องเหนือธรรมชาติ

๔.๔.๑ ต้องไม่ให้ความสำคัญในการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับสลากพนัน หรือสื่อสารในทำนอง ที่สนับสนุนการเล่นสลากพนัน หรือการพนันรูปแบบอื่น ๆ เว้นแต่สลากดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการกุศล

๔.๔.๒ ต้องไม่นำเสนอแหล่งที่มา วิธีการตีความ เพื่อให้ได้ตัวเลข หรือบ่งชี้ตัวเลขลงใน ไป ในรายงานข่าว ภาพข่าว หรือสามารถนำไปใช้ในการเล่นพนันได้โดยไม่ต้องตีความ หรือสื่อความหมายอื่น ๆ

๔.๔.๓ ต้องไม่นำเสนอข่าวสารการพนันทุกรูปแบบในบริบทที่ปรากฏภาพ เนื้อหา ข้อมูล ของเด็กเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี ทั้งในลักษณะของการเข้าร่วมกิจกรรม ร่วมเล่น ร่วมหาตัวเลข หรือมีส่วนในการเป็นพรีเซ็นเตอร์ หรือผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากเงินสลาก และเงินกองทุนสลากในทุกกรณี

๔.๔.๔ ต้องไม่นำเสนอข้อมูลประกอบการเล่นพนัน หรือสลากพนัน ที่ได้มาจากศิลปิน ดารา หรือบุคคลสาธารณะ อันนำไปสู่การจูงใจให้เล่นการพนัน

๔.๔.๕ ต้องไม่นำเสนอเนื้อหาสนับสนุนการเล่นพนัน หรือสลากพนันในระหว่างการถ่ายทอดสด ทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่อออนไลน์ในการจับรางวัลสลากพนันแก่ผู้ชมทั่วไปว่าเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ การกุศล หรือช่วยแก้ปัญหาชีวิต หาทางออกในปัญหาทางเศรษฐกิจ หรือเป็นเรื่องปกติในสังคมสำหรับการเล่นพนัน หรือซื้อสลากพนัน

๔.๔.๖ พึ่งหลีกเลี่ยงการนำเสนอข่าวข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ได้รับรางวัลสลากพนัน หรือข้อมูล การได้มาซึ่งตัวเลข วิธีการ โดยเฉพาะความฝัน วิญญาณ ปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติ หรือความเชื่อส่วนบุคคล

๔.๔.๗ พึ่งระมัดระวังการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่ผู้คนจำนวนมากเดินทางไป ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ โดยชี้นำไปสู่การส่งเสริมให้มีการเล่นพนัน ซื้อสลากพนัน หรือสนับสนุนความเชื่อ อันงมงายซึ่งพิสูจน์ไม่ได้

๔.๔.๘ พึ่งระมัดระวังการนำเสนอข่าวจากบุคคลที่อ้างตัวว่ามีคุณสมบัติพิเศษเกี่ยวกับข้อมูล ความเชื่อทางไสยศาสตร์ และการทำนายผลการพนัน

๔.๔.๙ พึ่งนำเสนอข่าวสารที่เน้นความสมดุล รอบด้าน ของผู้เล่นการพนันแล้วไม่ประสบความสำเร็จ หรือโอกาสที่จะเสี่ยงได้เสียเสีย และผลกระทบของการเล่นพนันที่เกิดขึ้น

๔.๔.๑๐ พึ่งนำเสนอคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์จากผู้เชี่ยวชาญ หรือหลักฐานที่พิสูจน์ทราบได้ ในส่วนของความนำ และเนื้อหาข่าวที่เป็นเรื่องราวปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติ อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ หรือเรื่องแปลก

๔.๕ เนื้อหาที่สร้างความเกลียดชัง (Hate Speech)

๔.๕.๑ เนื้อหาที่สร้างความเกลียดชัง หมายถึง เนื้อหาที่แสดงออกถึงอคติต่อกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่งบนพื้นฐานของเชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา เพศ และเพศสภาพ หรือความแตกต่างอื่น ๆ รวมถึงเนื้อหาที่สนับสนุนให้เกิดความเกลียดชังกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างทางสถานภาพดังกล่าว ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนพึงหลีกเลี่ยงการนำเสนอเนื้อหาที่สร้างความเกลียดชัง ซึ่งจะสร้างความแตกแยกและความไม่สงบในสังคม

คำพูดหรือเนื้อหาที่สร้างความเกลียดชัง มีดังนี้

- (๑) การด่า การกล่าวโทษ หรือการดูถูกเหยียดหยาม
- (๒) การสร้างความเข้าใจผิด การโน้มน้าวใจชักจูงให้เชื่อถือด้วยข้อมูลผิดหรืออคติส่วนตัว
- (๓) การนิยามคนอื่นในเชิงลดคุณค่า ทำให้มีความหมายเชิงลบ กลายเป็นตัวตลก ลดทอนคุณค่าความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น
- (๔) การสื่อสารที่สร้างความรู้สึกแบ่งฝักแบ่งฝ่าย แบ่งพวกเขาพวกเราแยกออกชัดเจน ไม่ใช่พวกเดียวกัน
- (๕) การสื่อความหมายที่ปฏิเสธการอยู่ร่วมกัน การกีดกันออกจากสังคม
- (๖) การตีตราประทับภาพเหมารวมตายตัวในเชิงลบ
- (๗) การยุยงปลุกปั่น ปลุกระดมให้ผู้อื่นร่วมเกลียดชัง สนับสนุนให้ใช้ความรุนแรงกับผู้ที่เห็นต่าง
- (๘) การระดมกำลังไล่ล่า ชุ่คุกคาม การลงทัณฑ์ทางสังคม รุมประณามอย่างรุนแรงด้วยกลุ่มบุคคล การเนรเทศ หรือนำไปสู่การประกาศเช่นฆ่า

๔.๕.๒ พึงทำหน้าที่ประสานความเข้าใจในสังคมในภาวะที่สุมเสี่ยงต่อความขัดแย้ง แตกแยก ในความคิด และพึงระมัดระวังการนำเสนอข่าวหรือเนื้อหาต่อสถานการณ์อันจะเป็นการสร้างหรือเพิ่มความหวาดระแวง ความเกลียดชัง ความขัดแย้ง และความรุนแรงในชุมชนหรือสังคม

(๕) เคารพลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญา

สิ่งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์

(๑) ข่าวประจำวัน และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสาร เว้นแต่หากมีการนำข้อมูลดังกล่าวมาเรียบเรียงจนมีลักษณะเป็นงานวรรณกรรม อาทิ การวิเคราะห์ข่าว บทความ ผลงานนั้นอาจได้รับความคุ้มครองในลักษณะของงานวรรณกรรม

- (๒) รัฐธรรมนูญและกฎหมาย
- (๓) ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือหนังสือตอบโต้อื่นใดของหน่วยงานของรัฐ
- (๔) คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ
- (๕) คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ตาม (๑) ถึง (๔) ที่กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น

๕.๑ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายลิขสิทธิ์อย่างเคร่งครัด โดยต้องไม่นำเสนอข้อมูลที่เป็นการลอกเลียนแบบ บิดเบือน ดัดแปลง แก้ไข ทำซ้ำข้อมูล เผยแพร่ต่อสาธารณชน หรือดำเนินการโดยมิชอบต่อลิขสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญาโดยไม่ได้รับอนุญาต

๕.๒ ต้องไม่ละเมิดลิขสิทธิ์การถ่ายทอดสัญญาณ รายการ รายงาน หรือข้อมูลสารสนเทศใดที่มีเจ้าของลิขสิทธิ์ ด้วยการดักสัญญาณ เชื่อมต่อสัญญาณภาพและเสียงของผู้ประกอบการสื่ออื่นใด โดยไม่ได้รับอนุญาต

๕.๓ หากจะนำเสนอภาพ ภาพเคลื่อนไหว ข่าว ข้อความ เสียง บท รายการ มาใช้ออกอากาศในรายการหรือรายงานข่าว ต้องขออนุญาตเจ้าของผลงานนั้น และต้องระบุแหล่งที่มาของภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียง และข้อความข่าวนั้นจากต้นฉบับทุกครั้ง

๕.๔ ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนใช้ข้อมูลดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ภายใต้เงื่อนไข

- (๑) วิจัยหรือศึกษางานนั้นอันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
- (๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองและบุคคลอื่นในครอบครัวหรือญาติสนิท
- (๓) ตีพิมพ์ วิเคราะห์ หรือแนะนำผลงาน โดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- (๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อมวลชน โดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- (๕) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว
- (๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏโดยผู้สอน เพื่อประโยชน์ในการสอนของตน อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
- (๗) ทำซ้ำ ดัดแปลงบางส่วนของงาน หรือตัดทอน หรือทำบทสรุปโดยผู้สอนหรือสถาบันศึกษา เพื่อแจกจ่ายหรือจำหน่ายแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนหรือในสถาบันศึกษา ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นการกระทำเพื่อหากำไร
- (๘) นำงานนั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

(๖) การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณี

๖.๑ รายการที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่น พึงใช้ภาษาถิ่นเฉพาะของชุมชนนั้น ๆ กรณีออกอากาศในระดับประเทศสามารถใช้คำบรรยายภาษากลาง เพื่อให้ผู้ชมทั่วไปรู้จัก เข้าใจ และซึมซับความแตกต่างหลากหลายของผู้คน

๖.๒ รายการที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์หรือเหตุการณ์ทางสังคม ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนพึงศึกษาภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมนั้น ๆ และพึงตรวจสอบหรือสอบถามข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญด้านนั้น ๆ เพื่อให้ข้อมูลมีความถูกต้อง รอบด้าน และระบุที่มาของแหล่งข้อมูลอ้างอิงทุกครั้ง

๖.๓ พึงให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ปรากฏชาวบ้าน ประเพณี ขนบธรรมเนียม วิถีชีวิตในท้องถิ่น และอัตลักษณ์ของผู้คน

๖.๔ พึงให้สัดส่วนกับพื้นที่ข่าวและรายการเชิงสร้างสรรค์ ข่าวดี ข่าวเชิงบวก บุคคลหรือเหตุการณ์ที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติปฏิบัติที่ดีที่เกิดขึ้นในชุมชน สังคม เพื่อสร้างแรงบันดาลใจกับสังคม

(๗) การเข้าถึงและการมีส่วนร่วมของสาธารณชน

๗.๑ พึงเปิดโอกาสให้ผู้ชมผู้ฟัง มีโอกาสในการเข้ามามีส่วนร่วมในรายการในรูปแบบต่าง ๆ

๗.๒ พึงเปิดโอกาสและมีช่องทางให้ผู้ชมผู้ฟังสามารถร่วมแสดงข้อคิดเห็น ข้อติชม และข้อเสนอแนะเนื้อหารายการ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการนำเสนอ

(๘) การส่งเสริมการผลิตเนื้อหาที่มีคุณภาพและความหลากหลาย

๘.๑ การส่งเสริมเนื้อหาที่มีคุณภาพ

(๑) พึ่งปฏิบัติหน้าที่เพื่อนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ให้ความรู้ และความบันเทิงอย่างสร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อสังคม

(๒) พึ่งนำเสนอเนื้อหาที่มีสาระและเป็นประโยชน์ต่อพัฒนาการของเด็กและเยาวชน ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา ยกระดับความคิด และสุขภาวะของผู้ชมผู้ฟัง

๘.๒ เนื้อหาที่มีความหลากหลาย

พึ่งนำเสนอเนื้อหาที่สะท้อนความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ศาสนา พื้นที่ เพศสภาพ รสนิยมของสังคม รวมถึงด้านอื่น ๆ

ภาคผนวก

ภาคผนวก กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๒๗ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายภาพหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ หรือผู้ด้อยโอกาส ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

บุคคลผู้เป็นทหาร ตำรวจ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ และพนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรของรัฐย่อมมีสิทธิและเสรีภาพเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป เว้นแต่ที่จำกัดไว้ในกฎหมายเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเมือง สมรรถภาพ วินัย หรือจริยธรรม

มาตรา ๒๘ วรรคสอง ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิดและก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้

มาตรา ๓๒ บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว

การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าจะในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ

มาตรา ๓๔ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน

มาตรา ๓๕ วรรคแรก บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนย่อมมีเสรีภาพในการเสนอข่าวสาร หรือการแสดงความคิดเห็นตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

๒. พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๒๗ ให้ กสทช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑๖) ติดตามตรวจสอบและให้คำปรึกษาแนะนำการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

(๑๘) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการ และผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชน ที่เกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เป็นองค์กรในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อทำหน้าที่จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ และการควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพกันเองภายใต้มาตรฐานทางจริยธรรม

๓. พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ออกอากาศรายการที่มีเนื้อหาสาระที่ก่อให้เกิดการลัทธิการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือมีการกระทำซึ่งเข้าลักษณะลามกอนาจาร หรือมีผลกระทบต่อก่อให้เกิดความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง

ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ตรวจสอบและให้ระงับการออกอากาศรายการที่มีลักษณะตามวรรคหนึ่ง หากผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการ ให้กรรมการซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจสั่งด้วยวาจา หรือเป็นหนังสือ ให้ระงับการออกอากาศรายการนั้นได้ทันที และให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวโดยพลัน

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนแล้วเห็นว่าการกระทำดังกล่าวเกิดจากการละเลยของผู้รับใบอนุญาตจริง ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการแก้ไขตามที่สมควร หรืออาจพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตก็ได้

มาตรา ๓๙ ให้คณะกรรมการดำเนินการส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการ และผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ เป็นองค์กรในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อทำหน้าที่จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพและควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพกันเองภายใต้มาตรฐานทางจริยธรรม

การจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมขององค์กรตามวรรคหนึ่ง ต้องคำนึงถึงการคุ้มครอง การได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะของประชาชน และการคุ้มครองผู้บริโภคจากการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ รวมทั้งการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ประกอบอาชีพและวิชาชีพขององค์กร

มาตรา ๔๐ ผู้ที่ได้รับความเสียหายเนื่องจากรายการที่ออกออกอากาศเป็นเท็จหรือละเมิดสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัว หรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอาจร้องเรียนต่อคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการส่งเรื่องพร้อมความเห็นของคณะกรรมการให้องค์กรควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพตามมาตรา ๓๙ เพื่อให้ดำเนินการเยียวยาให้แก่ผู้เสียหายโดยเร็ว และให้คณะกรรมการติดตามผลการดำเนินการขององค์กรควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพตามมาตรา ๓๙ เมื่อองค์กรควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพตามมาตรา ๓๙ ได้แจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการทราบแล้ว ให้แจ้งผู้ร้องเรียนทราบผลการดำเนินการโดยเร็ว

ผลการดำเนินการในหมวดนี้ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการตามมาตรา ๕๑ (๑)

๔. พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๗ ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนำไปเปิดเผยในประการที่น่าจะ ทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรง หรือมี กฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย แต่ไม่ว่ากรณีใด ๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูล ข่าวสารของราชการหรือกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่ของตนไม่ได้

๕. พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของผู้ป่วยในประการที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้ป่วย เว้นแต่

- (๑) ในกรณีที่อาจเกิดอันตรายต่อผู้ป่วยหรือผู้อื่น
- (๒) เพื่อความปลอดภัยของสาธารณชน
- (๓) มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย

มาตรา ๑๖/๑ การเผยแพร่ข้อมูลใดๆ ทางสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่ออื่นใดต้องไม่ทำ ให้เกิดความรังเกียจเจตตัญญู หรือความเสียหายแก่จิตใจ ชื่อเสียง เกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใด ของผู้ป่วยและครอบครัว

การเผยแพร่ข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ประสาทกำหนด

มาตรา ๑๖/๒ ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่า การเผยแพร่ข้อมูลใด ๆ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖/๑ ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้เผยแพร่ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการเผยแพร่ข้อมูล
- (๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการเผยแพร่ข้อมูล
- (๓) ระงับการเผยแพร่ข้อมูลหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการเผยแพร่ข้อมูล
- (๔) ให้เผยแพร่ข้อมูลเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้อื่นที่อาจเกิดขึ้น

การออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ประสาทกำหนด

๖. พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๓) บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะ เพื่อกิจการสื่อสารมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือ เป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น

มาตรา ๖ ข้อมูลส่วนบุคคล หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้น ได้ทั้งทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอม จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้น ไม่ต้องขอความยินยอม ตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๖

บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลมาจากการเปิดเผยตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่ใช่ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในการขอรับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกการใช้หรือเปิดเผยนั้นไว้ในรายการ ตามมาตรา ๓๘

มาตรา ๓๙ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๖ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ความในวรรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับแก่การเปิดเผย ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การเปิดเผยตามหน้าที่
- (๒) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี
- (๓) การเปิดเผยแก่หน่วยงานของรัฐในประเทศหรือต่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย
- (๔) การเปิดเผยที่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือเฉพาะครั้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล
- (๕) การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับการฟ้องร้องคดีต่าง ๆ ที่เปิดเผยต่อสาธารณะ

๗. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๑๔ ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) โดยทุจริต หรือโดยหลอกลวง นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือน หรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน อันมิใช่การกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา

(๒) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะของประเทศ หรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

(๓) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(๔) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

(๕) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง (๑) มิได้กระทำต่อประชาชน แต่เป็นการกระทำต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผู้กระทำ ผู้เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๑๕ ผู้ให้บริการผู้ใดให้ความร่วมมือ ยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔

ให้รัฐมนตรีออกประกาศกำหนดขั้นตอนการแจ้งเตือน การระงับการทำให้แพร่หลายของข้อมูลคอมพิวเตอร์ และการนำเข้าคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบคอมพิวเตอร์

ถ้าผู้ให้บริการพิสูจน์ได้ว่าตนได้ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามวรรคสองผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

๘. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๒๒ การปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใด ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญและไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม การกระทำใดเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก หรือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อเด็กหรือไม่ ให้พิจารณาตามแนวทางที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อสารสนเทศประเภทใด ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กหรือผู้ปกครอง โดยเจตนาที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่จิตใจ ชื่อเสียง เกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดของเด็ก หรือเพื่อแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ผู้ปกครองสวัสดิภาพหรือผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ภาพ หรือข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับตัวเด็ก ผู้ปกครอง ในลักษณะที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ชื่อเสียง เกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งของเด็กหรือผู้ปกครอง

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยาและผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ ซึ่งได้ล่วงรู้ข้อมูลดังกล่าวเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยโดยอนุโลม

ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อสารสนเทศประเภทใดซึ่งข้อมูลที่เปิดเผยโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

๙. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕ ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ที่พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

การแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้กระทำโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครองและไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง

มาตรา ๖ การแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ อาจกระทำโดยวาจา เป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้พบเห็นการกระทำด้วยความรุนแรงให้ครอบครัวหรือได้รับแจ้งตามมาตรา ๕ แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ที่เกิดเหตุเพื่อสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้นเกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง รวมทั้งให้มีอำนาจจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาพยาบาล และขอรับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ในกรณีที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดี ให้จัดให้ผู้นั้นร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าผู้นั้นไม่อยู่ในวิสัยหรือมีโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ด้วยตนเองให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทนได้

มาตรา ๙ เมื่อมีการแจ้งตามมาตรา ๕ หรือมีการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดลงพิมพ์โฆษณา หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งภาพ เรื่องราว หรือข้อมูลใด ๆ อันน่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในคดีตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๐. พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๑๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดบันทึกภาพ แพร่ภาพ พิมพ์รูป หรือบันทึกเสียง แพร่เสียงของเด็กหรือเยาวชน ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือโฆษณาข้อความซึ่งปรากฏในทางสอบสวนของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือในทางพิจารณาคดีของศาลที่อาจทำให้บุคคลอื่นรู้จัก ชื่อตัว หรือชื่อสกุลของเด็กหรือเยาวชนนั้น หรือโฆษณาข้อความเปิดเผยประวัติการกระทำความผิด หรือสถานที่อยู่ สถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษาของเด็กหรือเยาวชนนั้น

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาโดยได้รับอนุญาตจากศาล หรือการกระทำที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

มาตรา ๑๓๖ ในการโฆษณาไม่ว่าด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือซึ่งคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว ห้ามมิให้ระบุชื่อ หรือแสดงข้อความ หรือกระทำการด้วยประการใด ๆ อันจะทำให้รู้จักตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งเป็นจำเลย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากศาล

มาตรา ๑๕๓ เพื่อประโยชน์ในการไกล่เกลี่ยคดีครอบครัว เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่งร้องขอ ศาลจะสั่งให้ดำเนินการเป็นการลับเฉพาะต่อหน้าตัวความทุกฝ่ายหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยจะให้มีทนายความอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้

ในการโฆษณาไม่ว่าด้วยวาจา เป็นหนังสือ เผยแพร่ทางสื่อมวลชน สื่อสารสนเทศหรือโดยวิธีการอื่นใด ซึ่งคำคู่ความ ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ใด ๆ ในคดี หรือคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีครอบครัวหรือการไกล่เกลี่ยคดีครอบครัว ห้ามมิให้แพร่ภาพ แพร่เสียง ระบุชื่อหรือแสดงข้อความหรือกระทำการด้วยประการใด ๆ อันอาจทำให้รู้จักตัวคู่ความหรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ชื่อเสียง เกียรติคุณของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือถูกกล่าวถึงในคดี เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล

๑๑. พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๗ สิ่งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ข่าวประจำวัน และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสารอันมิใช่งานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

(๒) รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย

(๓) ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่น

(๔) คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ

(๕) คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ตาม (๑) ถึง (๔) ที่กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น

มาตรา ๓๒ การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หากไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติของเจ้าของลิขสิทธิ์และไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ภายใต้บังคับบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามวรรคหนึ่ง มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

(๑) วิจัยหรือศึกษางานนั้น อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร

(๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของตนเองและบุคคลอื่นในครอบครัวหรือญาติสนิท

(๓) ดิจิทัล วิจารณ์ หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น

(๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น

(๕) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาล หรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว

(๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏโดยผู้สอน เพื่อประโยชน์ในการสอนของตน อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร

(๗) ทำซ้ำ ดัดแปลงบางส่วนของงาน หรือตัดทอนหรือทำบทสรุปโดยผู้สอนหรือสถาบันศึกษา เพื่อแจกจ่ายหรือจำหน่ายแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนหรือในสถาบันศึกษา ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นการกระทำเพื่อหากำไร

(๘) นำงานนั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

๑๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

มาตรา ๖ กลุ่มชาติพันธุ์ต้องได้รับความคุ้มครองสิทธิในเกียรติยศ ชื่อเสียง และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การกระทำใด ๆ อันมีลักษณะที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง หรือเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ต่อกลุ่มชาติพันธุ์ จะกระทำมิได้

การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือองค์กรใดในลักษณะที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง หรือเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ต่อกลุ่มชาติพันธุ์ จะกระทำมิได้

๑๓. ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๒๖ ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒๗ ผู้ใดใส่ความผู้ตายต่อบุคคลที่สาม และการใส่ความนั้นน่าจะเป็นเหตุให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้ตายเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒๘ ถ้าความผิดฐานหมิ่นประมาทได้กระทำโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพหรือตัวอักษรที่ทำให้ปรากฏไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แผ่นเสียง หรือสิ่งบันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกอักษร กระทำโดยการกระจายเสียงหรือกระจายภาพ หรือโดยกระทำการป่าวประกาศด้วยวิธีอื่น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

๑๔. ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๑๔ ขอบเขตและเงื่อนไขการอนุญาต

(๑๐) ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการคัดเลือก จัดทำ กำกับดูแลรายการ เนื้อหา รายการใด ๆ รวมถึงการประกาศหรือการโฆษณาที่ให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ ให้เป็นไปตามมาตรฐานทางวิชาชีพและจริยธรรมของสื่อ

๑๕. ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แนวทางการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ ตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดทำผังรายการสำหรับการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๖

๑๖. ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แนวทางการนำเสนอเนื้อหารายการในบริบทการเลือกตั้ง ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

๑๗. แนวปฏิบัติการรายงานข่าวอาชญากรรมและเหตุการณ์ความรุนแรง โดย สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.)

๑๘. แนวปฏิบัติการรายงานข่าวเด็ก โดย สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.)

คณะผู้จัดทำ

คณะทำงานพิจารณาแนวทางเสนอแนะด้านเนื้อหา (Recommended Guidelines)
ภายใต้มาตรฐานจริยธรรมวิชาชีพสื่อ

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.)

- ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.พิรงรอง รามสูต ที่ปรึกษาคณะทำงาน
- รองเลขาธิการ กสทช. สายงานกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ หัวหน้าคณะทำงาน
- ผู้ช่วยเลขาธิการ กสทช. สายงานกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์
- สำนักส่งเสริมการแข่งขันและกำกับดูแลกันเอง
- สำนักกำกับผัง เนื้อหารายการ และพัฒนาผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์
- สำนักกฎหมายกระจายเสียงและโทรทัศน์

องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน

ผู้แทนสมาคมสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง (ประเทศไทย)

- นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี
- นายชาคริต ดิเรกวัฒนชัย
- นางสาวหรรษา ลิมเกรียงไกร
- นายชาญเสก เสียงสี่ขาชาติ

ผู้แทนสภาการสื่อมวลชนแห่งชาติ

- นางสาวนิภาวรรณ แก้วรามมุข
- นายก่อเขต จันทเลิศลักษณ์
- นางสุกฤตา เปาโรหิตย์

ผู้แทนสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย

- นายสุรพงษ์ กองจันทิก
- นายวิวัฒน์ จันทสุวรรณโณ
- นายโกศล สงเนียม

นักวิชาการ

ด้านนิติศาสตร์และสื่อสารมวลชน

- ดร.มานะ ตีรียาภิววัฒน์
- ดร.โสภาค พาณิชพาพิบูล

**สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง
กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.)**

๘๗ ถนนพหลโยธิน ซอย ๘ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

โทรศัพท์: ๐ ๒๖๗๐ ๘๘๘๘ Website: www.nbtc.go.th

E-mail: selfregulation@nbtc.go.th